

SCENARIUSZ ZAJĘĆ OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZYCH przeprowadzonych przez Aleksandrę Kusiak w dniu 28. 01. 2013r. w Szkole Podstawowej im. Janusza Korczaka w Kleszczowie

1. **Temat zajęć:** „*Nie czyń drugiemu co Tobie niemiłe* – gry i zabawy przeciwko agresji”
2. **Miejsce zajęć:** świetlica szkolna
3. **Wielkość grupy:** 9 dzieci
4. **Klasa:** IIIa
5. **Czas trwania zajęć:** 45 min.
6. **Cel ogólny:**
 - Kształtowanie umiejętności konstruktywnego radzenia sobie z agresją
7. **Cele szczegółowe. Uczeń:**
 - zna i potrafi nazwać zachowania agresywne
 - wie, w jaki sposób radzić sobie z nagromadzeniem negatywnych uczuć
 - ćwiczy przewycięzanie konfliktów
 - buduje poczucie własnej wartości
 - przestrzega zasady obowiązujące w zabawach
 - doskonali umiejętności komunikacyjne w grupie
8. **Metody pracy:**
 - słowna (rozmowa, opowiadanie, burza mózgów, objaśnienia i instrukcje)
 - czynnościowa (zadania do wykonania)

9. **Formy pracy:**
zbiorowa, indywidualna jednolita
10. **Środki dydaktyczne:**
 - duży karton z napisem AGRESJA i rozzłoszczoną buzią
 - białe i czerwone kartki, mazaki
 - skarpety i piłeczki tenisowe
 - napoje: soki, woda mineralna, herbata, a także kawałki owoców, np. cytryny
 - dzbanek i plastikowe kubeczki
 - kartki „bużki” do samooceny

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Zajęcia wprowadzające (przy stoliku):

- przywitanie się z dziećmi
- czynności organizacyjno-porządkowe (m. in. sprawdzenie listy obecności)
- wprowadzenie do tematu zajęć - nauczyciel opowiada (Załącznik 1 - opowiadanie) a dzieci próbują odgadnąć temat zajęć

Zajęcia właściwe:

Rozpoznawanie przyczyn złości i agresji.

1. Burza mózgów: Co to jest agresja? Dzieci po kolei wymieniają i zapisują na kartonie przywieszonym na tablicy (rozzłoszczona buzia) wszystkie zachowania, które kojarzą im się z agresją, a następnie rozmawiają z n-lem, czy z którymś z tych zachowań spotykają się na co dzień (w jakiej sytuacji, kiedy, czy sami bywają agresywni itp.)
2. Zabawa „Dłoń”. Dzieci otrzymują polecenie obrysowania własnej dłoni i zapisaniu na palcach co je złości u innych. Następnie odczytują „ U innych złości mnie...”. Drugi raz czytają to samo lecz w odniesieniu do siebie „ Innych złość mnie gdy...”.

Opanowanie złości i agresji, a także ich przewycięzanie.

3. Zabawa – „Start rakiety”. Dzieci np.:
 - bębnią palcami po blacie stołu, najpierw cicho i powoli, potem coraz szybciej i głośniej;
 - uderzają płaskimi dłońmi o stół albo klaszczą, również z natężającą się głośnością i we wzrastającym tempie;
 - tupią nogami zaczynając cicho i powoli, a potem coraz głośniej i szybciej;
 - cicho naśladują brzęczenie owadów przechodząc do głośnego wrzasku;
 - powoli siadają na swoich miejscach, naśladując brzęczenie owadów, które stopniowo zanika, aż wszystko ucichnie.
4. Zabawa „Wściekła skarpetka”. Dwoje dzieci siedzi naprzeciwko siebie w pewnej odległości i na zmianę w bardzo szybkim tempie toczą w kierunku partnera szklaną kulkę. Ustawiony z boku „złośnik” „uzbrojony” jest w skarpetę do walki. Czekając, aby przemknęła obok niego kulka, a wtedy stara się trafić w nią skarpetą z całej siły. Za każde celne uderzenie n-el przyznaje po jednym punkcie wściekłości.
5. Zabawa „Kartki złości”. Dzieci dostają po jednej czerwonej kartce, na której zapisują, co je rozzłościło w dniu dzisiejszym. Następnie mogą zgnieść lub podrzeć kartkę i wyrzucić ją do kosza, uwalniając się w ten sposób od złości, która je przepełniała.

Budowanie poczucia własnej wartości.

6. Zabawa „Uliczka przyjaźni”. Uczestnicy tworzą dwa stojące naprzeciwko siebie rzędy. Od jednego końca tak powstałej uliczki biegną przez nią po kolei Rzytkie dzieci i ustawiają się ponownie na początku. Do osoby przechodzącej pomiędzy rzędami wszyscy się uśmiechają i przyjaźnie dotykają. Kiedy ktoś zatrzyma się przed jakimś dzieckiem, musi on spojrzeć mu w oczy i powiedzieć coś naprawdę przyjemnego, na przykład:
Jestem Twoim przyjacielem.
Lubię w Tobie to, że masz zawsze dobry humor.
Przepraszam, że byłem dla Ciebie niemiły.
Jeżeli komuś brakuje odpowiednich słów, może po prostu wziąć stojącego przed nim kolegę w ramiona.

Pojednanie i uspokojenie.

7. Zabawa „Koktajl pokoju”. Wszyscy uczestnicy siadają przy jednym stole, na którym znajdują się różne napoje: soki, woda mineralna, herbata, a także kawałki owoców, np. cytryny. Każde z dzieci po kolei dodaje jeden wybrany składnik koktajlu do dzbanka. W ten sposób powstaje niezwykła mikstura – koktajl pokoju, który zostaje rozlany do kubeczków i wypity wspólnie przy toaście „Niech żyje przyjaźń!”.

Podsumowanie zajęć:

- uczniowie dokończają zdanie: „Podczas dzisiejszych zajęć najbardziej mi się podobało...”
- samoocena pracy i zachowania dzieci podczas zajęć poprzez wybranie buźki uśmiechniętej, prostej lub smutnej (Załącznik 2) i przyklejenie jej do ubrania
- porządkowanie sali i pożegnanie

ZAŁĄCZNIK 1

Był sobie pewnego razu chłopiec o złym charakterze. Jego ojciec dał mu woreczek gwoździ i kazał wbijać po jednym w płot okalający ogród, za każdym razem, kiedy chłopiec straci cierpliwość i się z kimś pokłóci. Pierwszego dnia chłopiec wbił w płot 37 gwoździ. W następnych tygodniach nauczył się panować nad sobą i liczba wbijanych gwoździ malała z dnia na dzień odkrył, że łatwiej jest panować nad sobą niż wbijać gwoździe. Wreszcie nadszedł dzień, w którym chłopiec nie wbił w płot żadnego gwoźdź. Poszedł więc do ojca i powiedział mu o tym. Wtedy ojciec kazał mu wyciągać z płotu jeden gwóźdź każdego dnia, kiedy nie straci cierpliwości i nie pokłóci się z nikim. Mijały dni i w końcu chłopiec mógł powiedzieć ojcu, że wyciągnął z płotu wszystkie gwoździe. Ojciec zaprowadził chłopca do płotu i powiedział: - Synu, zachowałeś się dobrze, ale spójrz, ile w płocie jest dziur. Płot nigdy już nie będzie taki, jak dawniej. Kiedy się z kimś kłócisz i mówisz mu coś brzydkiego, zostawiasz w nim ranę taką, jak w płocie. Możesz wbić człowiekowi nóż, a potem go wyjąć, ale rana pozostanie. Nieważne, ile razy będziesz przeproszał, rana pozostanie. Rana słowna boli tak samo jak fizyczna.

ZAŁĄCZNIK 2

„Buzie” do samooceny pracy i zachowania uczniów na zajęciach:

